

HAZRET-İ MUHAMMED (S.A.V.)'DEN GÜNÜMÜZE
MUKADDES EMANETLER:

HAZRET-İ PEYGAMBER (S.A.V.)'İN KABİR TOPRAĞI

Hazret-i Peygamber (s.a.v.), Hazret-i Âişe (r.a.nhâ.)'ye ait odalarında vefat etmiş ve aynı yere defnedilmişti. Daha sonra Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ve Hazret-i Ömer (r.a.) da buraya defnedildiler. Hazret-i Hasan (r.a.) Medine'de vefat ettiği zaman vasiyeti üzere kardeşi Hazret-i Hüseyin (r.a.) tarafından ilk önce Hücre-i Saâdet'e götürüldü. Hazret-i Hasan (r.a.)'ın buraya defnedileceğini sanan bazı kimseler itiraz ettiler. Büyüyen tartışmalar, araya girenler tarafından yatıştırıldı ve cenaze Bakî Kabristanı'na götürüldü. Bir daha böyle hadiseler yaşanmaması için de Hücre-i Saâdet'in kapısı örülerek tamamen kapatıldı. Ömer bin Abdülaziz tarafından bu odanın etrafına Kâbe'ye benzememesi için beşgen şeklinde bir oda daha yapıldı ve ona da kapı yeri bırakılmadı. Daha sonraki asırlarda perde ile örtülen bu odanın dışı parmaklık ile çevrildi. Ziyaretçiler Kabr-i Saâdet'i parmaklık dışından ziyaret etmekte, parmaklığın içine ise yalnızca hademeleri girebilmekteydiler. Kabr-i Saâdet'in olduğu asıl Hücre-i Saâdet'e girmek ise

“Hazret-i Muhammed (s.a.v.)’in kabrinden tamir sırasında dökülen topraklara “Gubâr-ı Şerîf” denmektedir. İstanbul’da Topkapı Sarayı Müzesi Hırka-i Saâdet Dairesi’de 17 cm. yüksekliğindeki beyaz cam sürahi içerisinde bulunmaktadır.”

mümkün değildir. Fakat Hazret-i Hasan’ın vefatından beri birkaç kez tamir için Hücre-i Saâdet’e girilmek mecburiyetinde kalınmış, tamirattan sonra duvarlar tekrar örülmüştür. Hatıratlarda Hücre-i Saâdet içindeki kabirlerin kırmızı renkli kum ile kaplandığı belirtilmektedir. Yakut ve

zümürle süslenmiş altın mahfazadaki küçük şişeler içinde korunan iri taneli bir miktar kırmızı kum, tamirler sırasında Kabr-i Saâdet’ten alınmıştır.

Gubâr-ı Şerîf

Hazret-i Muhammed (s.a.v.)’in kabrinden tamir sırasında dökülen topraklara “Gubâr-ı Şerîf” denmektedir. İstanbul’da Topkapı Sarayı Müzesi Hırka-i Saâdet Dairesi’de 17 cm. yüksekliğindeki beyaz cam sürahi içerisinde bulunmaktadır.

Yanında bulunan vesikada ise buraya geliş hikâyesi şöyle anlatılmaktadır:

“Harem-i Melâikhem-i Hazret-i Nebvî derûnunda Hücre-i Muattarâ zemîninin döşeme mermerlerini tamir ve icabına göre bazılarının tecdîdi husûsuna nezâret olunması abd-i âcizlerine ihâle ve ta’mîre bed’ olduğunun üçüncü günü Kısve-i Şerîfe çamurdan mugayyir olmamak için bir miktar zeminden refi esnâsında Kısve-i Saâdet derûnunda mermerden masnû’ cidâr-ı şerîfin kıyâmında iki aded seng-i şerîf mahallinden oynamış olduğundan kezâlik ta’mîri savb-ı dâiyâneme ihâle ve bu ahkarları kemâl-i ta’zîm ü tekrîm ile ol seng-i mübâreki kal’ ve taslîh için arkasında mevcûd hâk-i ıtrnâk-i mübârekin bir mikdârını tuhûr idüp mea’t-ta’zîm ü tebcîl ahz ve ta’tîr ve tebhîr ile hıfz ve ahcâr-ı mübârekenin çamurunu gülyağı ve gül suyu ve sâir

revâyh-ı tayyibe ile ba'de'l i'mâl mahalline muh-kem vaz idüp vâcibü't-ta'zîm olan türâb-ı serîf-i mezkûr dahi Hırka-i Saâdet nezdinde hıfz buyrulmak üzere Der-saâdet'e götürülmüş olduğu... Medîne-i Münevvere'de Tarikat-i Aliyye-i Mısıriyye Meşâyihinden Mehmed Emin Efendi"

Bundan başka Mukaddes Emânetler arasında müteaddit defalarda getirilmiş Kabr-i Şerîfe ait pek çok tozlar vardır ki, Cevher-i Saâdet ismiyle anılırlar. Cevher-i Saâdet'ler Peygamber Efendimizin kabri-ni çevreleyen odanın dışına asılı perdenin değiştirilmesi sırasında toplanırdı. Çoğu zaman otuz-kırk yılda bir değiştirilen perdelerin yenilenmesi sırasında Harem-i Şerîf hademelelerinden en yaşlı ve sâlih olanlar görev alırdı. Perde ile duvar arasında biriken ve yıllarca Hazret-i Rasûlullah (s.a.v.)'a komşuluk yapan tozlar, Peygamber âşıkları nazarında çok kıymetliydi. Hizmetkârları tarafından muayyen zamanlarda Hücre-i Saâdet'e girilerek süpürülen tozlar da zâyî edilmezdi.

Has Oda'daki Cevher-i Saâdet'lerden bir mikdârının üzerinde şu yazı bulunmaktadır: "Hazret-i Fahr-i Âlem Sallallahü Teâlâ Aleyhi ve Sellem Efendimiz Hazretlerinin Kabr-i Şerîfinin üzerinden bin ikiyüz elli beş târîhi cülûs-ı hümâyûnda Efendimiz Sallallahü Aleyhi ve Sellem Hazretlerinin izn-i şerîfleriyle bir zât girüp ahz eylediği Cevher-i Saâdet'tir. Elli yedi senesinde Ravza-i Mutahhare'de fakire hediye eylemiştir. Ahz eyleyen zat, 'he-man işbu Cevher-i Saâdet kimsede yoktur, kad-rini bilüp hıfz oluna' (dedi). Rabbim şefaatiyle

cümlemizi mesrur buyursun. Âmîn, bi-hurmet-i Tâhâ ve Yâsîn. el-Fakîr eş-Şeyh Muhammed Nûrî, Türbedâr-ı Yahyâ Efendi Kuddise Sırruhü'l-Azîz"

Büyükçe bir şişe üzerindeki kayıta da, "Rasûl-i Ekrem Sallallahü Aleyhi ve Sellem Hazretleri'nin merkad-i şerîfleri gaslolunan su bulunmaktadır. İçinde olan suyu mahvolup tûtîyâ-yı dîde-i ümmet-i rûsiyahkârân olan Gubârı bâkî kalmıştır. Pek hıfz ideler. Esb etmeyeler." denilerek

Kabr-i Saâdet'in yıkandığı su olduğu, zamanla döküldüğü için yüzü kara ümmetin gözlerine sürme olan tozlarının kaldığı belirtilmektedir.

Osmanlı döneminde Hücre-i Saâdet Rabûlevvel ayının dokuzunda, Receb'in yirmi birinde ve Zilkade'nin on sekizinde olmak üzere yılda üç kere yıkanırdı. Bu temizlik sırasında Hücre-i Saâdet'in Bâb-ı Şâmî isimli kapısı açılır, vazifeli ağalar üç bölüğe ayrılır, bir bölümü bıçak şeklinde demirlerle kazırlar, bir bölümü hurma dalından süpürgele ve su ile yıkarlar, bir bölümü de büyük süngerler ile silerlerdi. Her bölük birbiri ardınca bu işleri sırayla yaparken bir ağızdan ve yüksek sesle "Lâ ilahe illallah, Muhammedü'r-Rasûlullah" diye zikrederlerdi. Dışarıda bulunan ziyaretçiler de bu sırada salât ü selâm ile meşgul olurlardı. Bu manzara caminin içinde öyle bir hal meydana getirirdi ki herkesin vücûduna titreme gelir gözyaşları sel gibi akardı. Hazret-i Peygamber Efendimizin Kabr-i Şerîflerinden hâsıl olan suyu dışarıda bekleyen âşıklar şerbet gibi içerler, bu su ayrıca ağalar tarafından hatırlı kimselere hediye edilirdi.

Hırka-i Saâdet Dairesi'nde hurma dalından pek basit tarzda yapılmış küçük süpürgeler de bulunmaktadır ki, üzerinde kayıt olmamasına rağmen Hücre-i Saâdet'in yahut Kâbe'nin temizliğinden kaldıkları düşünülebilir.

Medine'nin Şifalı Toprağı

Ashâbdan Sâbit ibni Kays ibni Şemmâs (r.a.) hastalandığı zaman Rasulullah (s.a.v.) dua etmiş, Medine'deki Buthan vâdisinden toprak getirip üzerine su dökerek nefes etmiş, suyu hastanın üzerine serpmişti. Hazret-i Âişe (r.a.)'den gelen bir rivayete göre de yara veya çiban gibi rahatsızlıklardan muzdarip olan kişiler için Rasulullah (s.a.v.), tükürüğünü sürdüğü şehâdet parmağını toprağa bular ve "Allah'ın ismiyle. Arzımızın toprağı, bazımızın tükürüğü, Rabbimizin izniyle şifa olacaktır." diyerek yaraya sürerdi. Tıbb-ı Nebevî üzerinde çalışan bir kısım âlimler, bu hadislerden yola çıkarak, Medine gibi sıcak iklimlerde güneşin harâretiyle dezenfekte olmuş temiz toprağın yaraları kurutup iyileştirmekteki tesiri üzerinde durmuşlar; bir kısım âlimler de bazımızın tükürüğü ile Hazret-i Peygamber (s.a.v.)'in tükürüğünün, arzımızın toprağı ile Medine toprağının kastedildiğini, Rasûlullah (s.a.v.)'in bunları vesile ederek Allah'ın ismiyle şifa talep ettiğini belirtmişlerdir.

Rasûlullah (s.a.v.)'ın şifa için dua ederek kullandığı vadinin toprağından Mukaddes Emânetler Dairesi'nde de bir miktar muhafaza edilmektedir. Kalıplarla tablet şekline getirilen toprakların üzerinde, "Allah'ın ismiyle; Arzımızın toprağı,

bazımızın tükürüğü, Rabbimizin izniyle şifa olacaktır." duası yazılıdır.

(Bkz: Hilmi AYDIN, *Hırka-i Saadet Dairesi ve Mukaddes Emanetler*, İstanbul, 2004.)

